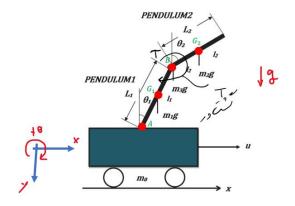
تمرین پاندول معکوس دوگانه درس کنترل پیشرفته

۱. استخراج معادلات دینامیکی سیستم

از روش لاگرانژ استفاده می کنیم و معادلات حاکم بر سیستم را به فرم $\mathbf{M}\ddot{\mathbf{q}} + \mathbf{Bias} = \mathbf{Q}$ می نویسیم.

سرعت مرکز جرم پاندول ۱ و ۲ با استفاده از رابطه (۱) بدست می آید.

$$\mathbf{v}_{G1} = \begin{pmatrix} x + \frac{L \,\theta_1 \,\cos(\theta_1)}{2} \\ \frac{L \,\theta_1 \,\sin(\theta_1)}{2} \\ 0 \end{pmatrix}, \mathbf{v}_{G2} = \begin{pmatrix} x + L \,\theta_1 \,\cos(\theta_1) + \frac{L \,\theta_2 \,\cos(\theta_2)}{2} \\ L \,\theta_1 \,\sin(\theta_1) + \frac{L \,\theta_2 \,\sin(\theta_2)}{2} \\ 0 \end{pmatrix}$$
(1)

انرژی جنبشی سیستم

$$T = \frac{1}{2} m \mathbf{v}_{G1}^T \mathbf{v}_{G1} + \frac{1}{2} I_1 \dot{\theta}_1^2 + \frac{1}{2} m \mathbf{v}_{G2}^T \mathbf{v}_{G2} + \frac{1}{2} I_2 \dot{\theta}_2^2 + \frac{1}{2} m_0 \dot{x}^2$$
 (Y)

انرژی پتانسیل سیستم

$$V = g m \left(L \cos(\theta_1) + \frac{L \cos(\theta_2)}{2} \right) + \frac{L g m \cos(\theta_1)}{2}$$
 (7)

لاگرانژین

$$L = T - V \tag{f}$$

رابطه لاگرانژ

$$\frac{d}{dt} \left(\frac{\partial L}{\partial \dot{q}_i} \right) + \frac{\partial L}{\partial q} = Q_i^{nc} \tag{\triangle}$$

فرآیند بالا با دستورات سمبولیک در متلب کدنویسی شده است (فایل symbolic_derivation.m)، در نهایت معادلات دینامیکی سیستم به فرم ماتریسی رابطه (۶) بدست میآیند.

$$\begin{pmatrix}
2 m + m_0 & \frac{3 L m \cos(\theta_1)}{2} & \frac{L m \cos(\theta_2)}{2} \\
\frac{3 L m \cos(\theta_1)}{2} & \frac{4 L^2 m}{3} & \frac{m L^2 \cos(\theta_1 - \theta_2)}{2} \\
\frac{L m \cos(\theta_2)}{2} & \frac{m L^2 \cos(\theta_1 - \theta_2)}{2} & \frac{L^2 m}{3}
\end{pmatrix}
\begin{pmatrix}
\frac{L m \left(3 \sin(\theta_1) \theta_1 + \sin(\theta_2) \theta_2\right)}{2} \\
-\frac{L m \left(3 g \sin(\theta_1) - L \theta_2 \sin(\theta_1 - \theta_2)\right)}{2} \\
-\frac{L m \left(L \sin(\theta_1 - \theta_2) \theta_1 + g \sin(\theta_2)\right)}{2}
\end{pmatrix} = \begin{pmatrix}
u \\ \tau \\ -\tau
\end{pmatrix}$$

فرم فضای حالت غیرخطی معادله (۶) را می توان با بدست آورد $\begin{pmatrix} x \\ \ddot{\theta}_1 \\ \ddot{\theta}_2 \end{pmatrix}$ به صورت صریح از رابطه بالا بدست آورد،

$$\ddot{\mathbf{q}} = \begin{pmatrix} \ddot{x} \\ \ddot{\theta}_1 \\ \ddot{\theta}_2 \end{pmatrix} = \mathbf{M}^{-1}(\mathbf{Q} - \mathbf{Bias}) \tag{Y}$$

متغیرهای حالت را به صورت زیر درنظر می گیریم:

$$\mathbf{x} = [x_1, x_2, x_3, x_4, x_6]^T = [x, \dot{x}, \theta_1, \dot{\theta}_1, \dot{\theta}_2]^T$$
(A)

برای بدست آوردن فرم فضای حالت غیرخطی بهصورت زیر کدنویسی انجام شده است:

```
% ------State space Modeling-----
X = [x x_dot theta_1 theta_1_dot theta_2 theta_2_dot]% state variables
X_dot = [x_dot, ddq(1), theta_1_dot, ddq(2), theta_2_dot, ddq(3)].'; % deriviative of state variables
u_vec = [u tau].';% inputs vectors
B = simplify(jacobian(X_dot, u_vec))
A = simplify(jacobian(X_dot, X))
```

که درنهایت فرم غیرخطی ماتریسهای A و B را به ما می دهد. از آنجایی که فرم غیرخطی این ماتریسهای بسیار طولانی است از آوردن آن در متن گزارش خودداری می شود.

۲. خطی سازی معادلات حاکم

با داشتن فرم غیرخطی ماتریس A و B میتوان بهصورت زیر فرم خطی شده آن را بدست آورد:

به عبارتی در همان فرم غیرخطی که برای ماتریسها بدست آمد، به جای متغیرهای حالت صفر قرار می دهیم، در نهایت این ماتریسها برای سیستم حطی سازی شده به فرم زیر بدست می آیند.

فضای حالت خطی را می توان به صورت زیر نوشت

$$\dot{\mathbf{x}} = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{B}\mathbf{u}$$

$$y = \mathbf{C}\mathbf{x}$$

با جایگذاری مقادیر عددی داده شده داریم:

A =					-	B =		
0 0 0 0	1.0000 0 0 0 0	0 -4.4145 0 61.8030 0 -79.4610	0 0 1.0000 0 0	0 0.4905 0 -26.4870 0 67.6890	0 0 0 0 1.0000	0 0.4667 0 -1.2000 0 0.4000	0 -1.6000 0 38.4000 0 -76.8000	

>> N_1

۳. بررسی کنترل پذیری

برای بررسی کنترلپذیری به صورت زیر عمل می کنیم:

% n - m = 4
M_c = [B, A*B, A^2*B, A^3*B, A^4*B]% Controlability matrix
rank(M_c) % M_c is full rank → OK

که ماتریس کنترل پذیری به صورت زیر بدست می آید و رتبه کامل است.

```
M_c =
 1.0e+05 *
        0 0.0000 -0.0000 0 0 0.0001 -0.0021
              0 0 0.0001 -0.0021 0 0 0.0043 -0.2350
  0.0000
      -0.0000
        0 -0.0000 0.0004 0 0 -0.0008 0.0441
 -0.0000
              0 0 -0.0008 0.0441 0 0 -0.0848 4.9091
       0.0004
                    0.0008 0 0 0.0012 -0.0825 0 0 0.1502
        0 0.0000 -0.0008
     Θ
  0.0000
       -0.0008
                                                 0.1502 -9.0864
              А
```

 $y = [x, \theta_1]^T$ مشاهده یذیری سیستم با فرض .۴

برای این قسمت بهصورت زیر عمل میکنیم:

ماتریس مشاهده پذیری به صورت زیر و رتبه کامل است.

```
N_1 =
  1.0e+03 *
              0 0
0 0.0010
   0.0010
                                Θ
                            0
0
       0
           0.0010 0 0
0 0.0010
                                         0
                0 -0.0044
                             0 0.0005
0 -0.0265
       Θ
                0 0.0618 0 0 -0.0044
A 0 0.0618
                                                     Θ
                                                     0
                                      0 0.0005
0 -0.0265
               0 0
0 -0.3118
0 5.9243
       Θ
                             0 0.1501
0 -3.4299
       Θ
```

```
y = [\theta_1, \theta_2]^T مشاهده پذیری سیستم با فرض .^{\Delta} برای این قسمت به صورت زیر عمل می شود:
```

ماتریس مشاهده پذیری در این حالت رتبه کامل نیست و سیستم مشاهده پذیر نخواهد بود.

⁹. طراحي رگولاتور

روش EESA به صورت زیر در متلب پیاده سازی شده است.

```
----- part 06 -----
% EESA
mu(1) = -2; mu(2) = -2; mu(3) = -2 - \frac{1}{3}; mu(4) = -2 + \frac{1}{3}; mu(5) = -3; mu(6) = -3;
S1 = null([A-mu(1)*eye(6) B])
S3 = null([A-mu(3)*eye(6) B])
S4 = null([A-mu(4)*eye(6) B])
S5 = null([A-mu(5)*eye(6) B])
v1 = S1(1:6, 1); q1 = S1(7:end, 1);
v2 = S1(1:6, 2); q2 = S1(7:end, 2);
v3 = S3(1:6, 1); q3 = S3(7:end, 1);
v4 = S4(1:6, 1); q4 = S4(7:end, 1);
v5 = S5(1:6, 1); q5 = S5(7:end, 1);
v6 = S5(1:6, 2); q6 = S5(7:end, 2);
K_{EESA} = -[q1 \ q2 \ q3 \ q4 \ q5 \ q6] * inv([v1 \ v2 \ v3 \ v4 \ v5 \ v6])
K_EESA=real(K_EESA);
eig(A-B*K_EESA)
```

بهره کنترلی بدست آمده در این حالت بهصورت زیر است:

```
>> K_EESA

K_EESA =

-4.5199   -7.3714   -57.7888   -12.7990   -20.5140   -5.5092
-0.0581   -0.0940    0.5112   -0.1250   -1.1424   -0.1163
```

۷. طراحی مشاهده گر

الگوريتم GCCF به صورت زير پياده سازى شده است.

```
% ----- part 07 -----
% Observer Design using GCCf algorithm
A = A.'; B=C_1.';
mu = -10*ones(1, 6);
M_h = [B(:, 1) A*B(:, 1) A^2*B(:, 1) A^3*B(:, 1), B(:, 2) A*B(:, 2)] % gamma1 = 4, gamma2 = 2
M_hi = inv(M_h);
e14T=M_hi(4, :)
e22T=M_hi(4+2, :)
Ti = [e14T; e14T*A; e14T*A^2; e14T*A^3; e22T; e22T*A]
T=inv(Ti)
% dX = AX + BU \longrightarrow dZ = A_G Z + B_G v; X=TZ U=fW W = H - vZ
Ag1 = [zeros(3, 1), eye(3); zeros(1, 4)];
Ag2 = [0 1; 0 0];
A_G = [Ag1, zeros(4, 2); zeros(2, 4) Ag2]
Bq1 = [0 \ 0 \ 0 \ 1].';
Bg2 = [0 1].';
B_G = [Bg1 zeros(4,1); zeros(2,1) Bg2];
% Ti*B*F = B_G → B*F = T*B_G→(B.'*B)*F=B.'*T*B_G→F = inv(B.'*B)*B.'*T*B_G
F = inv(B.'*B)*B.'*T*B_G;
H = B_G.'*(A_G-Ti*A*T);
%desired polynomials
P1 = flip(coeffs(expand((s-mu(1))^4)));% gamma1 = 4
P2 = flip(coeffs(expand((s-mu(1))^2)));% gamma2 = 2
Ad1 = [zeros(3,1), eye(3); -flip(P1(2:end))]
Ad2 = [0 1;-flip(P2(2:end))]
A_d = [Ad1, zeros(4,2); zeros(2, 4), Ad2]
Gamma = B_G.'*(A_G-A_d)
K_o = double(F*(Gamma-H)*Ti).'
```

بهره کنترلی بدست آمده در این حالت به صورت زیر است:

```
>> K_0

K_0 =

1.0e+05 *

0.0004 0

0.0091 0

-0.0108 0.0002

-0.4353 -0.0008

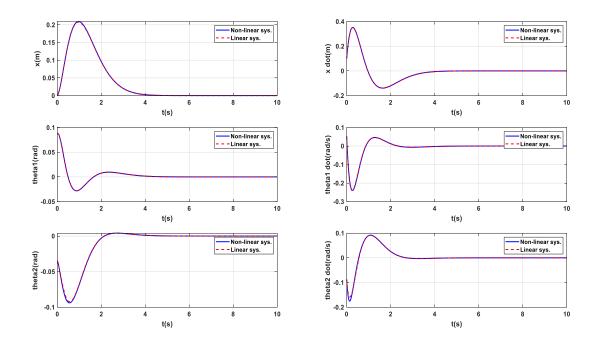
0.2339 0.0018

1.9403 0.0143
```

۸. پاسخ سیستم خطی و غیر خطی همراه با رگولاتور به شرایط اولیه
 در این حالت فرمان کنترلی بهصورت رابطه (۱۹) خواهد بود

$$u = -\mathbf{K}\mathbf{x} \tag{17}$$

با اعمال گین کنترلی بدست آمده به پاسخهای زیر برای سیستمهای خطی و غیرخطی میرسیم.

شکل ۱ پاسخ سیستم های خطی و غیرخطی به شرایط اولیه درحضور رگولاتور طراحی شده

۹. استفاده از مشاهده گر برای اعمال کنترلر به سیستم
 در این حالت فرمان کنترلی به صورت رابطه (۲۰) خواهد بود

$$u = -\mathbf{K}\hat{\mathbf{x}} \tag{14}$$

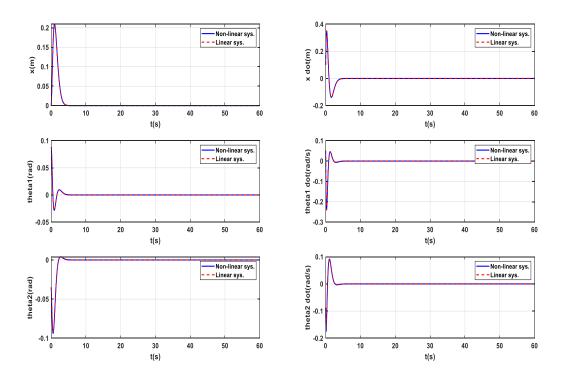
در این رابطه $\hat{\mathbf{X}}$ تخمین متغیرهای حالت است. با استفاده از مشاهده گر مرتبه کامل لومبر گر برای سیستم خطی میتوان نوشت:

$$\hat{\mathbf{x}} = \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{B}(-\mathbf{K}\hat{\mathbf{x}}) + \mathbf{K}_{\mathbf{0}}\mathbf{C}(\mathbf{x} - \hat{\mathbf{x}}) \tag{1.5}$$

و برای سیستم غیرخطی:

$$\dot{\hat{\mathbf{x}}} = \mathbf{f}(\hat{\mathbf{x}}) + \mathbf{B}(\hat{\mathbf{x}}) \times (-\mathbf{K}\hat{\mathbf{x}}) + \mathbf{K}_0 \mathbf{C}(\mathbf{x} - \hat{\mathbf{x}}) \tag{1.2}$$

با حل دستگاه معادلات (۲۱) و (۱۳) برای سیستم خطی به نتایج نشان داده شده در شکل زیر میرسیم. توجه شود که برای پایدار شدن سیستم غیرخطی شرایط اولیه مشاهده گر و سیستم یکی در نظر گرفته شده است.

شکل ۲ پاسخ سیستم خطی و غیرخطی به شرایط اولیه در حضور رگولاتور همراه با مشاهدهگر

• ۱. طراحی سروو کنترل نوع ۱ با استفاده از پیشخوراند همراه با مشاهده گر طراحی کنترلر با استفاده از روش GCCF به صورت زیر انجام شده است:

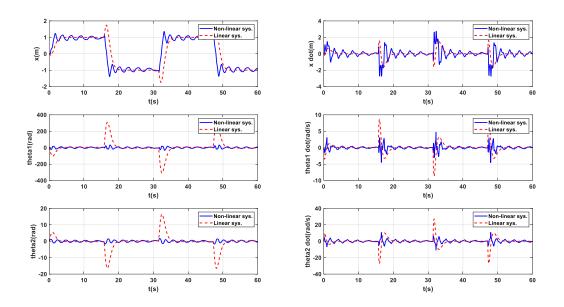
```
% ----- part 10
% Regulator Design using GCCf algorithm
mu(1) = -2; mu(2) = -2; mu(3) = -2 - \frac{1}{3}; mu(4) = -2 + \frac{1}{3}; mu(5) = -3; mu(6) = -3;
M_h = [B(:, 1) A*B(:, 1) A^2*B(:, 1) A^3*B(:, 1), B(:, 2) A*B(:, 2)] % gamma1 = 4, gamma2 = 2
M_hi = inv(M_h);
e14T=M_hi(4, :)
e22T=M_hi(4+2, :)
Ti = [e14T; e14T*A; e14T*A^2; e14T*A^3; e22T; e22T*A]
T=inv(Ti)
% dX = AX + Bu \longrightarrow dZ = A_G Z + B_G v; X=TZ u=fw w = H - vZ
Ag1 = [zeros(3, 1), eye(3); zeros(1, 4)];
Ag2 = [0 1; 0 0];
A_6 = [Ag1, zeros(4, 2); zeros(2, 4) Ag2]
Bg1 = [0 0 0 1].';
Bg2 = [0 1].';
B_G = [Bg1 zeros(4,1); zeros(2,1) Bg2];
% Ti*B*F = B_G → B*F = T*B_G→(B.'*B)*F=B.'*T*B_G→F = inv(B.'*B)*B.'*T*B_G
F = inv(B.'*B)*B.'*T*B_G;
H = B_G.'*(A_G-Ti*A*T);
%desired polynomials
syms s
P1 = flip(coeffs(expand((s-mu(1))*(s-mu(2))*(s-mu(3))*(s-mu(4)))));% gamma1 = 4
P2 = flip(coeffs(expand((s-mu(5))*(s-mu(6)))));% gamma2 = 2
Ad1 = [zeros(3,1), eye(3); -flip(P1(2:end))]
Ad2 = [0 1; -flip(P2(2:end))]
A_d = [Ad1, zeros(4,2); zeros(2, 4), Ad2]
Gamma = B_G.'*(A_G-A_d)
K_GCCF = double(F*(Gamma-H)*Ti)
```

$$u = -\mathbf{K}\hat{\mathbf{x}} + u_{ff} \tag{19}$$

که در آن

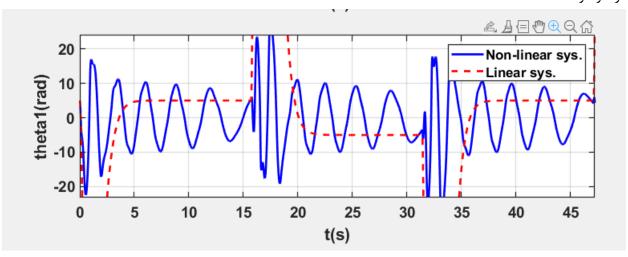
$$u_{ff} = -\mathbf{C}(\mathbf{A} - \mathbf{B}\mathbf{K})^{-1}\mathbf{B}\mathbf{r} \tag{YY}$$

پاسخ سیستمهای خطی و غیرخطی در شکل زیر نشان داده شده است. مشخص است که سیگنال رفرنس برای متغیر حالت x برای هردو سیستم خطی و غیرخطی به خوبی دنبال می شود. تنها مسأله فراجهشهای زیاد سیستم خطی سازی شده است که غیرواقعی به نظر می رسد.

شکل ۳ عملکرد سروو کنترلر نوع ۱ با پیشخوراند برای سیستم های خی و غیرخطی

دقت شود که متغیر θ_1 هم برای سیستم خطی مقدار خواسته شده را تعقیب می کند اما به علت فراجهش زیاد در شکل مشخص نشده است، برای نمایش بهتر به شکل زیر توجه کنید. در اینجا سیستم غیرخطی حول مقادیر خواسته شده نوسان می کند. همچنین برای پایدار شدن سیستم غیرخطی شرایط اولیه مشاهده گر و سیستم اصلی مشابه هم درنظر گرفته شده است.

 $heta_1$ شکل ۴ تغییرات متغیر

۱۱. طراحی سروو کنترل نوع ۱ با استفاده از انتگرال گیر همراه با مشاهدهگر معادلات حالت سیستم خطی همراه با انتگرال گیر را می توان به صورت رابطه (۲۷) نوشت:

$$\begin{split} \dot{\mathbf{x}} &= \mathbf{A}\mathbf{x} + \mathbf{B}u \\ \dot{\mathbf{\xi}} &= \mathbf{r} - \mathbf{C}\mathbf{x} \\ \dot{\hat{\mathbf{x}}} &= \mathbf{A}\hat{\mathbf{x}} + \mathbf{B}u + \mathbf{K}_0\mathbf{C}(\mathbf{x} - \hat{\mathbf{x}}) \\ u &= -\mathbf{K} \begin{bmatrix} \hat{\mathbf{x}} \\ \mathbf{\xi} \end{bmatrix} \end{split}$$
(1A)

به صورت مشابه برای سیستم غیر خطی خواهیم داشت:

$$\begin{split} \dot{\mathbf{x}} &= \mathbf{f}(\mathbf{x}) + \mathbf{B}(\hat{\mathbf{x}})u \\ \boldsymbol{\xi} &= \mathbf{r} - \mathbf{C}\mathbf{x} \\ \dot{\hat{\mathbf{x}}} &= \mathbf{f}(\hat{\mathbf{x}}) + \mathbf{B}(\hat{\mathbf{x}})u + \mathbf{K}_{o}\mathbf{C}(\mathbf{x} - \hat{\mathbf{x}}) \\ u &= -\mathbf{K} \begin{bmatrix} \hat{\mathbf{x}} \\ \boldsymbol{\xi} \end{bmatrix} \end{split}$$

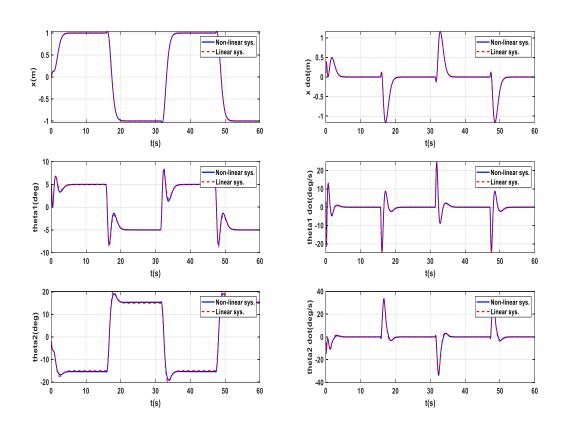
$$(19)$$

در این روابط بهره کنترلی ${f K}$ با استفاده از الگوریتم EESA برای زوج ماتریس رابطه ریز محاسبه میشود.

$$\widetilde{A} = \begin{bmatrix} A & 0 \\ -C & 0 \end{bmatrix}, \widetilde{B} = \begin{bmatrix} B \\ 0 \end{bmatrix} \tag{$\Upsilon \cdot$}$$

```
% Adding Integrator to the system, using EESA algorithm for pole placement
A_{\text{new}} = [A_{\text{lin}}(L,g,m,m_0), zeros(6, 2); -C, zeros(2,2)];
B_{new} = [B_{lin}(L,m,m_0);zeros(2, 2)];
C = [1 0 0 0 0 0;0 0 1 0 0 0];
mu(1) = -2; mu(2) = -2; mu(3) = -2 - \frac{1}{2}; mu(4) = -2 + \frac{1}{2}; mu(5) = -3; mu(6) = -3; mu(7) = -4; mu(8) = -4;
S1 = null([A_new-mu(1)*eye(8) B_new])
S3 | null([A_new-mu(3)*eye(8) B_new])
S4 = null([A_new-mu(4)*eye(8) B_new])
S5 = null([A_new-mu(5)*eye(8) B_new])
S7 = null([A_new-mu(7)*eye(8) B_new])
v1 = S1(1:8, 1); q1 = S1(9:end, 1);
v2 = S1(1:8, 2); q2 = S1(9:end, 2);
v3 = S3(1:8, 1); q3 = S3(9:end, 1);
v4 = S4(1:8, 1); q4 = S4(9:end, 1);
v5 = S5(1:8, 1); q5 = S5(9:end, 1);
v6 = S5(1:8, 2); q6 = S5(9:end, 2);
v7 = S7(1:8, 1); q7 = S7(9:end, 1);
v8 = S7(1:8, 2); q8 = S7(9:end, 2);
%VV = [v1 v2 v3 v4 v5 v6 v7 v8]
%rank(VV)
K_{EESA} = -[q1 \ q2 \ q3 \ q4 \ q5 \ q6 \ q7 \ q8]*inv([v1 \ v2 \ v3 \ v4 \ v5 \ v6 \ v7 \ v8]);
K_EESA=real(K_EESA);
eig(A_new-B_new*K_EESA); % OK
```

با حل معادلات دیفراسیل برای سیستمهای خطی و غیرخطی پاسخ به صورت نشان داده شده در شکل زیر خواهد بود. توجه شود که در این قسمت هم برای پایدار شدن سیستم غیرخطی شرایط اولیه مشاهده گر و سیستم اصلی مشابه هم درنظر گرفته شده است. دقت شود که در این قسمت متغیر θ_2 علی رغم خواست ما به صفر نمی رود بلکه به نوعی دارد یک ورودی ناخواسته را تعقیب می کند.

شکل ۵ طراحی کنترلر سروو انتگرال گیر همراه با مشاهده گر